

Vegyes tartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen:
hetenkint egyszer, csütörtökön.

Szerkesztői iroda:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken.

Előfizetési feltételek:
Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetétek a kiadványban. Kérjük az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:
a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

N.-Beeskerek, ápril 15-én.

Tabakovits Gusztáv öngyilkossága előtt egy memorandumot küldött barátaihoz, Torontálmegei közigazgatási bizottságához és a „Függetlenség“ szerkesztőjéhez, melyben elmondja öngyilkosságának okait, kiket az emberek ellen, vádakat szór a főispán ellen és végül a megye közönségéhez apellál, hogy ítéljen felette. — Verbóvay közölte a brochüre egyes részeit a maga szája ize szerinti commentárral kísérve, melyeket aztán lenyomatott utána a lapok nagy része. Az egész röpirat tulajdonképp egy lázas agynak szüleménye; azért nem is foglalkoznánk vele, ha a sajtó egy része nem nyilatkozna oly hevesen és indokolatlanul megyénk adminisztrációjá ellen.

Mi csak megyénk és tisztviselői reputációjának érdekében tartjuk kötelességünknek, hogy elmondjuk azt, mit a röpirat olvasásánál sokan gondoltak, de nyilvánosságra nem hozhatlak.

Tabakovits 15 ivre terjedő és hectograffal sokszorozott röpiratában, melyet a „Függetlenség“ Tabakovits „végrendeletének“ keresztelt el, öngyilkossága okául 3 mozzanatot emel ki: a világgal való meghasonlást, Hertelendy főispán zsarnokoskodását és szándékosan előidézett anyagi ziláltságát. Már e motívumok éles megkülönböztetése erős gyanút kell bennünk, vajjon egészséges lelkű emberrel van-e dolgunk, ki azért mert a megyei állapotokkal elégedetlen világtuntá lesz és vagyoni helyzetét szándékosan rontja meg.

Diurnistaságon kezdve fokról fokra emelkedett, majd szolgabíró, utána megyei főjegyző lett, végre a főispáni székre emelkedett. — És ekkor anyagi helyzetének sulya alatt összerokadva, öngyilkos módon vet életének végét. Halála után a „Függetlenség“ lenyomatja a röpirat azon részeit, melyek a főispánra és a megye adminisztrációjára vonatkoznak, mélyen hallgatva azon részekről, melyekben a boldogult saját derék családjáról oly gyöngédtelenül és kiméletlenül nyilatkozik. — De abból is, mit a „Függetlenség“ közölt, a szorgalmas psychológus hű képét adhatja a boldogultnak, ki azt mondja, hogy nincs becsületes ember, hogy maga is végletekig vitte a szédelgést, és ezt oly pathosszal és szinpadai affectatióval hirdeti, hogy az első pillanatra kétkednünk kell lelke józanságában, eszé normalis állapotában. Az egész brochüreben egy beteg lélek és tulfeszített phantázia tévedései nyilvánulnak, melyek részvétet és szánalmat ébresztenek a szerencsétlen iránt, kinek lelkét az anyagi gondok gyógyíthatlan lelki betegségbe ejtettek.

Ha itt-ott fel is ocsudik és föleszmél, kéri belőle a sértett hüség hangja, a barátjait kacagó káröröm.

A röpirat nagy hatást tett megyénkben épúgy mint távoli körökben, nem ugyan mint politikai enuntiatio, hanem inkább mint egy tragédia, melynek hőse tévedt a társadalmi és erkölcsi világtrend ellen s maga ellen indította a saját igazságszolgáltatás nemezését. — Mindenki megdöbbsent az öngyilkosság hírére és izgatottan kérdezte a katasztróphát előidéző okot. A távirda tüstént fellármázta a fővárosi lapokat, melyeknek egy része egyszerű újdonság gyanánt regisztrálta, másik része mint a „Függetlenség“ akként ügykezett feltüntetni Tabakovitsot, mint politikai vértanút és a corruptió áldozatát. Kérjük azonban, jutott-e valakinek eszébe a röpiratban foglaltak valóságát kutatni és ezek után az író lelkületébe beletekinteni?

A „Függetlenség“ politikai tőkét csinált az egészből, nem törődve az elhunyt iránt tartozó kegyelettel, a család

fájdalmával, a politikai tisztességgel, melyeket pedig tisztelni ígért.

A megye f. hó 12-én tartott közgyűlésén az ügy szönyegre kerülvén, határozatot felelte, minek magyarázatul szolgáljanak a következő egész objektivitással előadott a lélektani mozzanatok és a valódi tényállás feltüntetésével a halott iránt épúgy mint családja iránti kellő kimélettel irt sorok.

Kérdezzük, hogy megölheti-e magát 6 kiskoru gyermek atyja csupán azért, mert a megyei viszonyok nem voltak inyére; teheti-e magát és családját tönkre, készülhet-e már 6 éve a halárra? Bármilyen okból is táplálta magában az öngyilkosság gondolatát, ennek tudata is kellett, hogy örülltö tegye.

Kérdezzük aztán, hogy teheti-e valaki józanul, hogy azt, kinek fényes állását köszönheti, halála előtt gyalazzal, szitokkal illesse és a halál országának ajtajánál az örülltség kaczagásával felköszöntse, mihez hasonlót csak Petőfi „Örülljében“ olvashatunk. Azonnal megfeleldezik mindenről, ha a főispánra tér át, szemei előtt ekkor az a hallgatóság tűnik fel, melynek a mult évben a százados ünnepély alkalmával fényes beszédben sorolta fel a főispán érdemeit, s most ábrándozásában ugyanazon közönség előtt képzeli magát és rántja le ugyanezen férfiú homlokáról az általa font koszorút. Honnan most egyszerre e gyűlölet ellene? Hisz évek hosszúsorán át egyik leghívebb, legőszintébb tisztviselője volt s meleg ajánlatának köszönheti, hogy a jelenlegi fizetésénél négyszeresen nagyobb dotatióval járó főispáni méltóságra emeltetett.

Miért tehát ezen alaptalan gyűlölet a főispán ellen, kiről jóllehet már hat éve szolgál alatta és vele egy udvaron lakott, általánosságokon kívül konkrét és speciális mulasztást vagy hibát nem hozott fel, pedig mint főjegyzőnek naponként lehetett alkalma, őt hivatalos és magán életében megfigyelni és ellene adatokat gyűjteni.

Ama állításra, hogy a főispán absolutisticus módra magához ragadja a hatalmat, meg kell jegyeznünk, hogy az Torontálban, hol annyi a független ember, mint sehoh ez országban, hol minden jobbmóú sváb földműves büszkébb mint másut a mánás, csak akkor lehetséges, ha a kormányi kinevezéshez a közönség bizalma is járul.

Gyűlöletes hang ömlik el az egészen; nagyrészt nem egyéb, mint az örülltség mámore és igazságtalan ítélet vegyülete, mely épen azért, mert lelki betegség kifolyása, nem sérti sem az illetet, sem erkölcsi érzületünket.

Ha nem lett volna örült, akkor azt mit barátjairól, tisztársairól, családjáról, istenről stb. effélérről irt, mellőzte volna.

Valóban hazafui kötelességet teljesített volna a „Függetlenség“, ha azt a tulajdonképp rendnek és nyugalomnak nevezhető szélséndet nem zavarja fel, örülhet, hogy a déli vidéken rend és nyugalom van.

Nem hihető, hogy Tabakovits azokat a vádakat, rágalmakat józan észszel írhatta; nem akarjuk már ezt jó emléke érdekében sem elhinni; s azon kívül életében mindig becsületes embernek ismertük. De ha lelke egészséges is volt, következék-e mindjárt, hogy állításai igazak?

Épen nem, sőt ha vádokról lehet szó, ezek épen azért, mert az évek hosszú során át a főispánal, s barátjaival szemben mint képmutató viselte magát, ellene volnának fordítatók.

Ezek után elfogulatlanul ítélhet bárki is; hogy Tabakovits emlékirata, öngyilkosságától vagy lelke elborult állapotában írta-e?

Gonosznak, hálátlanak, Tartuffenek

soha sem ismertük; nem is röpirata után ítéljük meg, hanem az emberekben való hitünkkel azon felfogáshoz csatlakozunk, hogy Tabakovits midőn már oly közel állt a magas polczhoz, sulyos viszonyai sulya alatt roskadt össze, mi aztán lelkét örök éjbe borította. A közgyűlés is e felfogásnak hódolva, hozta az öngyilkos emléke iránt kegyeletből és a sokszorosán suttott derék család ártatlan gyermekei iránti tekintetből azon alább közölt határozatot, hogy a megyéhez be-terjesztett emlékirat semmisítessék meg.

A Tabakovits Gusztáv megyei főjegyző memorandumjáról hozott megyei bizottsági határozat.

Olvastattok Torontálmegei közigazgatási bizottságának f. évi ápril 10-én 1150. számú átirata, mellyel átteszi néhai Tabakovits Gusztáv megyei főjegyző f. hó 4-én kelt jegyzeteit tárgyalás végett. Az állandó választmány, az előterjesztett jegyzeteket átolvasatván, következő véleménynyel határozta a folyamatban lévő közgyűlés elé terjeszteni.

Tekintettel arra, hogy a felolvasott iratban, több nemcsak a megye közigazgatási állapotára, hanem a tisztikarra is vonatkozó oly állítások foglaltak, melyek a létező állapotoknak meg nem felelnek, továbbá a megye közönségének mint önkormányzati testületnek működése oly tulzott sötét színekkel van esetelve, hogy egy a megye népessége mint az ország közvéleménye megyénk viszonyait illetőleg könnyen tévtra vezethetnek, ha az említett jegyzetekben foglaltak minden kijelentés nélkül hagyatnának: véleményeztetik, miszerint a megye közönsége kinyilatkoztatva, hogy boldogult főjegyzőjének részben a fővárosi lapokban is nyilvánosságra hozott jegyzetei alapján, valamely különös intézkedések elrendelését sem szükségesnek, sem indokoltnak nem tartja, és pedig annál kevésbé, mert azok tartalmából, és pedig egy általános szelleméből, mint egyes részről és kifejezéseiből teljes megnyugvással következtethető, hogy a boldogult főjegyző által hátrahagyott jegyzetek nem a tárgyilagos figyelő és ítélő tehetség, hanem személyes érzelmek, és elfogult szenvedélyesség kifolyásai.

Véleményeztetik továbbá, miszerint a megye közgyűlése kijelentse, hogy ha helyhatósági közigazgatási állapotában nagyobb horderővel nem bíró hiányok észlelhetők is, ezek sem a központi kormányzat, sem a járásbeli közegek hanyagsága vagy tehetlenségéből nem származnak, hanem csak oly jelenségek és tapasztalatok, melyek az ország minden törvényhatóságában kisebb-nagyobb mérvben észlelhetők, végre hogy eddig a megye közönségének egy oly eset sem jutott tudomására, mely egyes tisztviselői elleni vizsgálat elrendelésére alapul szolgálhatott volna. A fennebbieket manifestálását az állandó választmány annál is inkább javasolja, mert nemcsak a megye közönségének mint önkormányzati testületnek, hanem a megyei tisztikarnak, az elhalt főjegyző által, bár az uralkodó vélemény szerint feldúlt lelki állapotban megtámadott becsületét a javasolt kijelentést megköveteli, és különösen a tisztikartól ezen elégtétel azon időig sem tagadható meg, míg a belügyminister által az ország összes törvényhatóságaihoz intézett körendelettel elrendelt és már folyamatba is tett vizsgálat az általánosságban felhozott vádak szabályszerűen megvizsgálva nem lesznek.

Határozatott:

Az állandó választmány javallatával meg lévén állapítva az, hogy a bemutatott jegyzetek azon irat egyik példányát képezik, melynek egyes töredékeit a „Függetlenség“ című napilap közölte, továbbá melynek még vagy husz hason példányát itt helyben közkézen forog, végre hogy azok egy elmeháborodottnak bizonyult elhunytak eszmetöredékeit foglalják magukban; a megye közönsége méltóságán alulinak tartja azt tárgyalni, s felette napi rendre tér. Egyuttal minthogy az említett jegyzetek betervezett példányának a megye levéltárába való elhelyezése és így az utókor számára leendő megőrkítése a hit és morál tanaival meg nem egyeztethető, annak megsemmisítése rendelletik el.

Vasutunk ügyében.

(K—cs.) Folyó hó 11-én megyénk székvárosában a kikinda—beeskerekivasut ügyében létrejött gyűlés elhatározta, hogy ezen vonal által közelebből érintett községek, ugymint: Ellemér, Melencze, Kumánd, Török-Becse és Beodra további

combinatio alapjául minél előbb nyujtanak be ez ügyben az érdeküknek megfelelő ajánlatokat. Egy pillanattig sem kételkedünk a fölött, hogy ezen ajánlatok valóban megfelelők lesznek azon nagyszerű érdekeknek, melyeket a kérdéses vasut a nevezett községek részére képviselend. Megvagyunk győződve, hogy Beodra, Török-Becse, Kumánd, Melencze, Ellemér és a közelebbi érdekelt községek értelmes emberei minden oldalról meg-hányták s vetették ez ügyet, s teljesen felfogták a roppant hasznot, mely mint nemzetgazdaságukra, mint iparukra, mint kereskedelmükre nemzeti és társadalmi életünkre belőle háromlik. Nem látjuk annak szükségességét, hogy ismételtlen a részletezésbe bocsátkozzunk, megtettük mi azt már ma egy hete. Most csak némi megjegyzést akarunk tenni az ellen-vetésekre, (?) melyek a mult gyűlésen napfényre kerültek; illő értékére akarjuk szállítani a lelkesedést, a mely az ellenzék keblét hevítette, a mely a szélkereplőt eszevesztett mozgásba hozta.

Arra, hogy várjunk-e e vasut kiépítésével, mert hiszen a kormány, vagy valamely társaság ugyis kiépíti azt később bizonyosan: csak az a megjegyzésünk, hogy nem hisszük elérhetőnek azt az időt, a mikor a levegőben oly sült galambok fognak ide s tova röplüni, a melyeknek majd talán méltóztatni fog a mi szájacskánkban is helyet foglalni. Miért félünk épen mi e vasutat kiépíteni? E vasutba fektetett tőke vagy hoz hasznot vagy nem. Ha nem hoz hasznot, hát feltehető-e az, hogy majd találkozni fog oly bolond idegen, a ki a mi szép szemünkért a saját kárára is kiépítené ez utat!... Ha pedig hasznot hoz a befektetett tőke — ez pedig bizonyos — akkor meg nem volna-e tőlünk bolondás az hasznot másnak engedni!... Vártunk már eleget, tovább várni nem akarunk, annál is inkább, mivel felő, hogy a sokáig tartó huza-vona várakozás az ügynek örökké tartandó halálát fogja előidézni. A bukástól nincs mit tartanunk; a befektetett tőke biztosítva van úgy annyira, hogy e vasut a részvényeseknek a legszilárdabb lábon álló takarékpénztára leend.

Arra pedig, hogy legyen ugyan vasutunk, csakhogy e vonal Kikindáról egyenes irányban húzódjék Beeskerekre, a következőket jegyezzük meg: igaz, hogy két pont közti egyenes vonal kurtabb mint ugyanazon két pont közti görbe vonal, de az is igaz ám, hogy önzetlen okos ember szívesen tesz egy kis kerülő utat ott, a hol ez nemcsak mások hasznára, de saját előnyére is válik. Jelen esetben pedig a dolog épen így áll. A községek, a melyekért a kerülő történik, élénk tudatával bírnak azon haszonnak, a mely ebből reájuk származik. Bizonyítja ezt épen maguknak e községeknek nagyszerű lelkesedése, nemkülönben azon remélhetőleg szintén nagyszerű áldozat, melyet ezen szerencsés eszme megtestesülhetése érdekében hozni ezer örömmel készek. Bizva e községek elismerésre méltó nagylelkűségében nem habozunk kimondani, hogy arra a három mért-földnyi kerülő utaszuükséges 180.000 ftnyi terhet — mert a legőszintébb elismerésünkre és hálánkra méltó magas kormány a részvények körülbelül felét magára vállalta — nem csak födőzendik, de sőt oda fognak hatni, hogy a netán beállható szükség esetében saját érdekük biztosítása végett, még többet is tehessenek. S már ez is előny reánk nézve! De mégis mi ez azon nagyszerű haszonhoz képest, a mely származik a nagyobb forgalomból, a mely nagyobb forgalmat épen ezen kerülő uton történendő érintkezés szűli!... Mert az bizonyos, hogy ha a vonal egyenes irányban húzódna Beeskerekre, akkor az egész építési, berendezési költség egyedül

A közgyűlés további folyamán az egyet-
egyik tagja által azon indítvány terjesztett
elő, miszerint tekintettel arra, hogy a nagy-
beeskerei főkegyelet nemcsak a központi vá-
lasztmánnyal, de a megyehelyi összes főke-
gyeletekkel is folytonos levelezési viszonyban
áll és e mellett már eddig is nem egyedül a
szervezkedési előmunkálatokból eredt több
rendbeli költségek, de nagyobb összegű pósta-
díjak kiadások is merültek fel, melyek, minthogy
az alapszabályok ez irányban határozott intéz-
kedést nem tartalmaznak, nem az egyet-
rendelkezésre álló alapból, hanem az egyet-
pénztárnok úr magánpénztárából fedeztettek,
különösen a postadíjakat illetőleg a központi
választmány útján a nagyméltóságú m. kir.
fordímvéls, ipar és kereskedelemügyi minisz-
teriumhoz feltráti kérvény intézkedések arra
nézve, miszerint tekintettel a közhasznú és
nemességeknek követel, ezen jótékony
intézmény anyagi érdekeire, a Felsőcséky királyi-
asszonyunk védnöksége alatt álló magyar or-
szágos segélyező nőegylet érdekeivel kapcsola-
tos mindennemű levelezések és netáni pósta-
küldeményeknek a postavételek tekintetében
díjmentességét engedélyezni méltóztatnék. —
Ezen indítvány elfogadva, az ez iránti ké-
relemnek az országos közgyűlés előtt leendő
előterjesztésére a küldöttség keretét fel.

Több tárgy a napi rendre kitérve nem
lévén, a közgyűlést vezető méltóságos Hertel-
endy József úrnak a megjelenteknek köszö-
netet szavazva, a közgyűlést berekesztetnek
nyilvánította ki, ugyanő a távozókat által leikes
eljenzessel üdvözöltetvén.

Az közgyűlésben tapasztalt eme jö-
tékonny úgnek szentelt énlk érdeklődés és
az egyelőre eddig jelenlévő tagok nagy szá-
mát illetőleg elért fényes eredmény eléggé
kifejezőleg igazolja azon áldozatkészséget és
határtalan nemességüket, melylyel Torontal-
megyének a jó és nemesért mindenkor buz-
gó lelkesültség közönsége ezen közhasznú célt
előmozdítani igyekszik. Ezen ily csekély áldo-
zatokkal egybekötött jótékony gyakorlat
nem egyedül keblünk nyugalmát hozza meg,
de biztosítja főleg lelkiünk ama edes tudatát,
hogy bekövetkezhetőt eseményeknél ezzel a
nyomor és inség ezer meg ezer könnyeit szá-
rítjuk.

Csoportosuljunk tehát mind számosabban
a jótékony és részvét kitűzőt zászlója alá
és főhászkodjunk szívünk mélyéből, hogy az
ég ura e vállalat teremtsé, hazánk legneme-
sebb honleányát, Felsőcséky Erzsébet királyné-
kat sokáig, de sokáig éltesse! S.....

Felhívás Délmagyarország vala- mennyi tisztelt néptanítóhoz!

Miután ő nagymélt. a vallás- és közok-
tatásügyi miniszter úr körrendeletet bocsátott
ki, melynek értelmében felekezeti különbség
nélkül valamennyi néptanító köteles ezentúl
mindenütt a hol az eperfa terem, a népiskola
növekedésével a helymennyisést a mennyire
lehet gyakorlatilag úzni és oktálni, bátorodik
alóírott ezen fontos nemzetgazdasági iparág
emelésé czéljából a tisztelt kartárs urak be-
szes figyelmebe a következőket ajánlani:

„Selyemtenyészési peteket bárki a ma-
gyar kir. országos selyemtenyészési felügyelő-
ségi Szegszardon ingyen csak azon egyet-
len feltétel alatt, hogy a termelt gubómennyi-
séget ugyanott bevaltani köteles kaphat. A
gubók arat, mely minden bizonyon jutalmas
lesz, a magas kormány annak idejében maga
határozza meg.

A gubók elevenen, az az csak fojtatlan
állapotban váltatnak be, mely körülmény a
termelőre kétszeres előnyvel bír; mivel egy-
részt nincsen faradsága a fojtással, más részt
pedig a nyers gubónak súlya sokkal nagyobb
mint a fojtott gubóé.

„Felkértnék tehát a tisztelt néptanító
urak, miszerint kegyeskedjenek a jó ügy ér-
dekében nem csak önmagukat szükséges
petemennyiséggel ellátni, hanem a községi elő-
járók szívélyes közreműködésével odahatni,
hogy a község lakói e fontos ügy és kedvező
kilátás felett alapos meggyőződést nyerjenek,
nem különben írják össze a selyem tenyész-
tést kedvelők névsorát, kiknek számára szűtán
a szükséges petemennyiség megrendelendő és
kiosztandó lesz.”

Bővebb felvilágosítás vagy gyakorlati
utasítás adására level uton a legnagyobb
készséggel bár kinek ajánlja magát alóírott.
Bizton remélve, miszerint a t. kartárs
urak ezen edes hazánk, nem különben is ön-
önmagunkat forrón érdeklő ügyet erélyes aka-
rattal és kitartó consequenciával felkarolni
fogják.

Maradtam hazafiai collegialis üdvözléssel
Katalinfalván, (u. p. B.-Szt.-György) 1880.
évi ápril 13-án.

Viszkocsill Lajos,
igazgató-tanító.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Mokrin, 1880. évi ápril 5-én.

Tekintetes szerkesztő úr!
Azon reményben, hogy e soraimnak hely-
lyet fog adni tisztelt lapjában, vagyok bátor
a következőket jelenteni.

A helybeli inség-segélyező bizottság el-
nöke mult hó vége felé a bizottsági tagokat
egybehíván, előadja, hogy az egyet három-
havi fenállása óta minő bevétel, illetve gyűj-
téseket és minő kiadásokat eszközölt. A szá-
mos oldalról érkezett könyöradományokból,
melyek közt főképen kiemelendő: áldozatkész
s a szükségben mindenkor segédkezett nyújtott
megyenké, mely 500 forint járult, t. Eremitis
Pál a n.-kiskindai kerületi takarékpénztár igaz-
gatója 60 frittal, Swab Károly országgyűlési
képviselő úr 25 frittal, t. Godl Károly ország-
gyűlési képviselő úr pedig 20 frittal.

Egybevetve a most említett összeget az-
zal, a mely számos emberbarát és nemes fe-
lebarátok gyűjtőivel befolyt, a jelenlegi viszo-
nyokhoz mérten tekintélyesnek mondható, mert
nem kevesebb mint 1004 frt készpénz jött össze,
eltekintve a természetbeni adományoktól. —
Mindazáltal azonban a kiadás — habár az
adakozás igen szép módon nyilvánult — fő-
lalmulja a bevételt, de csupán husz és egy-
nehány forinttal.

A bizottsági elnök ennek előrebocsajtása
után kérdést intéz a tagokhoz, hogy mit tevék
legyenek most, miután mondá a megye jósa-
gát és áldozatkészségét szegényei iránt tőle
telhető módon dicseretesen behívnyította. —
Ujabb gyűjtés rendezése pedig nagy akadá-
lyokba fog ütközni, mivel a közönség jöszív-
sége oly módon vételt igénybe, hogy szer-
énytelenség lenne ismét zaklatni és nyugta-
lanítani.

Ennek folytán a tagok egyhangulag azt
határozták: miután a nép nyomorán a legvá-
sagosabb időben és szükségben a kellő intéz-
kedések megtételtek, s ez által az ehenhalás-
tól megmentettek s habár sorsuk csak kevésbé
javult és enyhült, de figyelembe véve azon
nyokörülményt, hogy a beállott enyhe és szép
időjárás következtében most már mindegyik
megkereshet magának a mennyire szükségé-
re van, s szorgalma mellett az ehenhalástól fel-
nie nem lehet — indítványozták a népkönyha
beszűntetését, egyben elhatározták azon sze-
gységhez képest a község pénztárából pénzbeli
segélyben részesíteni.

Hogy a bizottsági tagok 3 havi működé-
sük alatt mily erélyességet és fáradságtalan buz-
galmat tanúsítottak szegénysorsu felebarátai-
k iránt, csak az bírálhatja meg legjobban, ki
törökvesüket és munkásságukat napról napra
szemmel kísérté. Főképen pedig említésre méltó
a bizottság elnöke t. Sorgo Antal, ki lanka-
datlan és kiváló buzgósa által mindenkor
oda hatott, hogy mindenkinek segítsen, ki
annyt faradot s ki a nemes czél iránt annyi
készséget tanúsított mint ő valóban méltán
megérdemli a nyilvános köszönetet és elis-
merést.

De érdemeiben nem kevésbé osztozko-
dik előzékeny és jószívűségéről általános
ismert neje Sorgo Katalin úrhölgy, ki párat-
lan és ernyedetlen buzgalmaival mindig első
volt a segélyt nyújtók közt.

De általános elismerésben részesül az
egyet minden tagja, mert mindegyik szembe-
látó szép tanujélet adta a czél iránti kifogy-
hatlan türelmének és önzetelen működésének.

Maradok kiváló tisztelettel kész szolgálja
Roller Vilmos.

Gyulvesz, 1880. évi ápril 10-én.

Torontalmegye párdányi járás állandó
gazdasági tudósítójának tavaszi jelentése a
nagyméltóságú m. k. földmívelési ministeriumhoz.

A rendkívüli zordon tél és a martius
végéig tartó folytonos erős éjjeli fagyok a
vegetációt annyira vissza lökték, hogy a jövő
termésre nézve csak meg közelítőleg sem
lehetett biztos véleményt mondani.

A buza vetésekre a kedvezően alakult
aprillisi napok igen jótékonyan hatottak és a
kesői vetések kielégítőnek mondhatók. A
korábbi buzavetések azonban, melyek még az
összel kikelték, különösen, melyek alszántva
nem voltak, csaknem egészen kifagytak, úgy
hogy azoknak tetemes részét ki kellett szántani.
Annal sulyosabb ezen csapás a gazdakra
nézve, mert az a porhanyó legtermékenyebb
földeket érte, melyről a gazda biztos és jó
termést nyert más években.

A tavaszi arpa és zabvetések nagyjórész-
t bevégeztek s rövid időn a kukoriczavetés is
megkezdődött.

A véghetetlen hosszú és rendkívül rideg
tél minden takarmányból kipusztította a gaz-
dákat. Valóságos csapás érte azokat, kik
számos marha és juh állománnyal bírnak, mert
a más években elégségesnek bizonyult széna
és szalmatakaromány, miután a tél már nov. 26-án
beköszöntött, alig volt elég január végéig, és
azóta készpénzen kell tartani a jószágot, mi
a rendkívül felszökött árak mellett tönkre teszi
a gazdat. A kis gazdák nagyobb része azonban
a pénzből is kifogyván, marháikat, juhaitak
tömegesen hajítja piacra, vevőre azonban
nem akadnak, miért is az állatok ára rendkívül
leszállott. Ismerek jómódu gazdákat, kiknek
külömben szép faj lovai annyira elvannak
csigázva az ehség által, hogy alig lehet velők
a szomszéd faluig menni. Valóságos szerencse
és eléggé meg nem köszönhető a nméltóságú
m. kir. ministeriumnak azon áldados bölcs
elhatározása, hogy az adóvégrehajtásokat a
100 fton alól fizetőkre nézve a jövő termé-
szűntette*), mert ez ha nem is enyhíti,
legalább nem sulyosítja a nagy inséget. F. S.

Oppova, április hó 11-én.

Mélyen tisztelt szerkesztő úr!

Nem szándékozom a már nyolczadán is
jóval tullevő husvét ünnepről nagyrabecsült
lapja basájában szólni, mert ez „post festa“
volna; de igen is szöllani szeretnék közsé-
günk új életre való feltámadásáról, ha azt szeretve
tisztelt szerkesztő úr megengedné.

Oppova közsé-
günk egyike volt a feloszlott
határvidéken azoknak, melyben az élet s
vagyon biztonság jóval a fagyponpon alul állott,
melyben a „rendnek“ még neve is csak
egyekes hó óhaja volt; a rendtelenség pedig

*) A 100 forinton felülfizetőkre is igen ráterne az
idén ezen kedvezmény.

benne napi renden volt. Közsé-
günk anyagi s erkölcsi sulyedését sajtó szívevel kénytelen
volt köztisztelet s becsületben álló tekintetes
Sztójánovits Vazul kerületi szolgabíró ur egy
ideig eltűnni, mert az Augias istállójának
poshadt szeméjét széthanyani nem egy könnyen
talalkozó vállalkozó szellem. De eber figyelme
csakhamar egy erélyes és rendszerelő egyénre
lön terelve, kitől közsé-
günk új életre való
ébredését egyedül reményli s kiben az álta-
lános bizalom mintegy varazsütésre egyesült;
ezen bizalmi férfiú pedig tekintetes Okanovits
György oppovai szépképzetsé-
sü, vasszorgalmu
s igazságszerető gazdász ur, kit a fennsített
szolgabíró ur mult hó 27-én közsé-
günk bírő-
jának kinevezni s így közsé-
günk a leg-
kedvesebb husvét ajándékkal meglepni elég
kegyes volt.

Telles Okanovits György bíró ur mindjárt
első fellépésével igazolni látszik, hogy a benne
helyezett közbizalomnak teljes erejéből megfelelő
legszen-
tebb kötele-
ségeinek tartja. Igyle-
sü gondja
volt, hogy a hanyagul iskolába járó gyermekek
szülői kötele-
ségeit pontos teljesítésére felhívja,
és szerettel párosult szigoru szavakkal
szívükre köti, hogy gyermekeiket szorgalmasan
iskolába küldjék, mert ellenkező esetben a
törvénytörés büntetéseket teljes szigorral
fogan rájuk alkalmazni. A hatás meglepő volt,
mert mindjárt az intést követő napon a kínos
nagypénteki esend — az iskolák ures kon-
gását — a feltámadás napja — az élénk
iskolafelvirágzás napja — következett.

Rövid működése alatt már is a nyak-
törésig megromlott utakat tühető állapotban
helyeztette, a közmunkálatokat legpontosabban
s a lakosokra alig érezhető fáradsággal telje-
sítette. Mind ez arra mutat, hogy közsé-
günkben a régi hanyagság fátyla széthasad s mind-
ennek lelke a „rend“ napjának reményt keltő
sugarai lövellenek azon keresztül.

Az örömyletén kifakadásai talán koraiak
is volnának ha a régi közmondás „új seprő
jól seper“ alapulnak; de a ki Okanovits
urat közelebbről tanulni ismerte, az tudni
fogja, hogy nala az erély nem „szalma tűz“
hanem nala ugyszólván második természetévé
vált, ki a terhek sulya alatt nem szokott
roskadni, hanem kitartó szorgalmával csak
edződik.

Szép törekvéseiben nem hiányzanak a
támaszlopok sem, mert a lankadatlan szorgalmu
oppovai jegyző ur Vukovits Milan ki nem rég
vette át e hivatalát, éjelt nappalá tevő fár-
dagsággal oda törekszik, hogy a régi zür-zavar
tönkegebből kibontakozva a napi renden levő
munkáit annál pontosabban teljesítse a bíró
ural a közjóért annál töb-
böt működhessek.

De van közsé-
günknek legujabb idő óta
egy nemeskeblű „árvak atyja“ is, ki az árvak
ügyét egész lélekkel felkarolja s ez nagysá-
gos Stosics Sándor, cs. kir. nyug. őrnagy ur, ő az,
ki a felebaráti szeretettől indítva, az árvak
ügyének rendezését a legnagyobb készséggel
elvallalta közsé-
günkben, ki valódi hangya szor-
galommal az árvak ügyét tisztázta s biztossá
tette, mi által sok árvának keserű könyvet
szárítá fel. Az árvak halálkönyveinek diasszívá-
ványa ragyogjak ott körül.

Közsé-
günk körül tehát, mely a rendtelenség
bűzhöd postványában már már eltemetve látszott
lenni, ily férfakkal élén batran el lehet mondani,
hogy „feltámadott“.

Beesey.

HIRHARANG.

* Melyik irányban építsük vasutun-
kat? Ezen kérdés fölötti eszmecsere képezte
a folyó hó 11-én megtartott értekezlet tárgyát.

Ugy hisszük e fölött vitazni teljesen fölösleges
volt; különben lassuk röviden az értekezlet
lefolysát. Az értekezletet Dániel Ernő
országgyűlési képviselőnek betegsége miatt Dr.
Demkő Pál ügyvéd ur nyitotta meg, melegen
ecsetelvén azon mint nemzetgazdaságunkra,
mint iparunkra nézve fontos előnyök, melyek
ezen vonal kiépítéséből származnak; beszéde
a szépen összegyűlt közönségben nagy hatást
keltett, mindemellett voltak olyanok is, kik a
tervezett vonal kiépítése ellen beszéltek. A
szónokok egy-nemelyike azon ellenvetésekkel
élt, hogy azon esetben, ha Török-Becsének
építjük ki a vonalat, városunk igen sokat
veszít. Ezen urak úgy látszik nem vettek
tekintetbe azt, hogy ez esetben a párdányi és
módosi járások nem Dettára, hanem városunkba
hozzák terményeiket elárusítás végett; de
nemcsak az érintett kerületek, hanem az egész
határvidék gabonapiacza városunk leendő. Meg-
vagyunk győződve, hogy ezen szónokok egy-
nemelyike inkább szeretné, ha nem is építtetnék
ki e vonal, mert magán érdeke úgy kívánja.
Nem oda Buda! A magán érdeket itt nem
aldozzuk föl a közérdeket, s különösen ott,
hol megynk s az érintett közsé-
gék jöletének
biztossága van szóban. Nagyon természetes,
hogy ezen urak szavai, mint már főnebb is
említő, minden eredmény nélkül elhangzottak.
Volt még ezen értekezletnek egy oly szónoka
is, ha annak lehet nevezni, ki nem pirult ki-
mondani, hogy Becskereknek nincs szüksége
vasutra, mig országutait nem hozza rendbe.
Ezen egyéniséget, mint állítá, Kikinda városának
volt küldöttje. Nagyon csodálkozunk, hogy a
nevezett város oly képviselőt választott, kinek
bádar állításait a közönség meg sem hallgatta.
Mi az egészre csak azt jegyezzük meg, hogy
az egész értekezletnek tulajdonképen tárgya
sem volt. A közsé-
günknek már ajánlatokkal
kellott volna megjelenniök, nem pedig az irány
föltét vitakozni.

* Mit határozott a megyei közgyűlés
a vasut-ügyben? A f. hó 12-én tartott
rendkívüli megyei közgyűlés elhatározta, hogy
a vasuti előmunkálatokra 5000 frtot utalványoz
oly föltétel mellett, hogy ugy ezen összeg,

valamint a közmunka-erő részvényekben adatik
vissza a megyének. Ezen összeg megszava-
zásánál is voltak ellenvelemények, de silyán
alapra fektetett ellenvetéseik minden ered-
mény nélkül elhangzottak.

* Ez is megjegyzés? A „Függetlenség“
című napilap f. hó 11-ki száma azon meg-
jegyzést teszi lapunk mult számban megjelent
személyi hirre, hogy Jekelfalussy és
Hilóczy oszlatyánácsos urak Lauka
Gusztáv beszélyirök kíséretében nem annyira
a megyeház kiépítése tárgyában jöttek, hanem
inkább tisztogatni fogják a megyeházát. Mi
csak is csodálkozásunkat fejezhetjük ki, hogy
egy fővárosi napilap oly korlátolt újdonszászal
rendelkezik, ki azt sem képes felfogni, hogy
bizony a ministeriumnak van beszólása egy
megyeház kiépítésénél, s különösen ott, hol a
kinestar tulajdonát képező haz átengedéséről
van szó. Biztosítjuk t. lapársunkat, hogy nálunk
minden rendben van, s így tisztogatni való
nincs, de úgy látszik a „Függetlenség“ szer-
kesztőségében volna elég söpörni való.

* Megemlítésre méltó ipariskola.

Mint egy hónap előtt nyitlatott meg heti négy
órai tanfolyammal az ipariskola. E rövid idő
alatt a tanulók száma a 200-at meghaladja.
Ezen eredményt Steinbach Antal ügy-
buzgó tanfelügyelőnek és a legnagyobb
paedagogiai tapintattal közreműködő tanerőknek
köszönhetjük. Sok ily tanügybarátot kívánunk
hazánkban!

* Hymen. Vuchetich József me-
gyénk szorgalmas aljegyzője e napokban je-
gyezte el a kedves Uz basich Vilma kisasszonyt
Horvát-Kécsáról.

* A szerb színtársulat f. é. ápril 8-án
dr. Schweitzer 4 felvonásos vígjátékát „Fő-
városiasan“ adták. — E darabot igen sikerülten
adták; első sorban Ruzsics urat kell kiemel-
nünk, ki Makedaj könyvkereskedőt adván
zajosan tapsoltatott meg. A két falusi szerepben
Rajkovic és Ruzsicsné tűntették ki magukat.
A többi szereplők közül, kik leginkább dombor-
ítottak ki szerepük jellemét, még Rajkovic és
a két bájos Hadzsics kisasszonyt, Dobrinovic
és Gavrilovicot kell kiemelnünk. Lukics mint
minden eddigi szerepében úgy most is kitűnően
alakította meg jellemét. April 10-én „A Notre-
Damei toronyvőri“ adták. E Hugo Victor regénye
után Birch-Pfeiffer Sarolta által készült roman-
ticus dráma káprázlatos és élre állított jelene-
teivel, gazdag leleményű cselekvényeivel és
jeles előadásával nagy tetszést aratott. A
főszerepet Rajkovic és Rajkovicné játszotta;
amaz Quasimodo, bájos neje pedig Esmeralda
szerepét. Halás szerepek is kitűnő játéku-
ert a közönség harsány eljenzéssel és taps-
viharral tűntette őket ki. Melletük Lukics
jeles tehetségű színmű érdemli meg leginkább
a felemlítést, mint ki a szerelmes szerepét
éppoly oly kitűnően adta mint más alkalommal
az „agg“ és jellemzetes alakokat. April 11-én
„Dobria és Milenko“ című tragédia került
színpadra, melynek tárgya Romeo és Juliára
emlékeztet. Compositio és jellemzésére nézve
a legjobb szerb tragédiák közé tartozik. Az
est hősei Hadzsics L. kisasszony és Ruzsics
voltak, az első bájos színpadi megjelenésével
és gyönyörű costumejével keltett méltó fel-
tűnést. Ruzsics pedig drámai erejével, mely
folyton lokozódik és emelkedett a pathos
magaslatára. April 13-án Moser G. „Ultimo“
című leleményes vígjátéka került színpadra.
Ebben különösen Rajkovicné tűnt ki, „naiv“
szerepével. A többiek is mind összhangzóan
adták szerepeiket. —k.

* N.-Beeskerek város sorozó járásában
az 1880. évi újonozozás f. hó ápril 17-én
veszi kezdetét.

* Barbarság. Borzaszóló barbarságról
értesítenek bennünket Aurelharzó, hol ugyanis
f. hó 10-én öt kir. pénzügyőr dohanykeresés
végett megjelenven, kiküldetésükben delutani
2 óraig munkálkodtak; midőn nehany közsé-
gi lakos fellazadva negyet a pénzügyőrök közül
a Bega felé üzbe veti, hol a szerencsetelenek
megszorulva, az egyik atuszott, a második a
hullamokban lelta halálát, a harmadikat az ül-
dözök a vízbe lökték, csupán a negyedik men-
tette meg életét futás által. Az előjáróság a
történetéről Chemecz Janos szolgabírónak je-
lentést tévén, ez éjjeli tél 10-kor nevezett
községben megjelent és szigoru vizsgálatot
kezdett meg. Csupán tapintatos eljárásának kö-
szönhető, hogy a történetekről semmit sem
tudni akaró és mindent konokul tagadó tet-
tesek az éjjeli vizsgálat után kipuhatoltattak
és elfogattak. Ezek: Dósi Janos, közsé-
gi bíró fia, Goda Mihály, Furak János, Zombori Antal,
Toth Albert, Megyeri Gáspár, Pojak János,
Deák József.

* Új zeneművek. Táborosky és Parsch
nemzeti zenemű-kereskedésében Budapestben
megjelent: „A szomszéd uram kakasa“. Lu-
kácsy Sandor legujabb népsziműnének összes
eredeti dalai: 1. Csalogat egy szép menyecske.
2. Nem hajtok. 3. De szeretnék anygal lenni.
4. Látja ezt az eperfa? 5. Olyan vad a ter-
mészetem. 6. Nem bírok. 7. A szomszédom
legény fia. 8. Van itt a faluban. 9. Kukuriku!
10. Tavasszal... 11. Addig, addig kukurikolt
a kakas. 12. De sok bolond ember fél meg-
hazasodni. Énekhangra zongora kísérettel (vagy
zongorára külön) szerző Herzenberger István.
Ára 1 ft. 50 kr. Ezen népszimű zeneje a
budapesti népsziműhözban folytonos tetszésben
részesülnek.

* Hírlapíró királyné. A „Hestia“
nevű görög hírlap nehány nappal ezelőtt
ügyesen és élénken írott cikket közölt a
görög apácázardák föntartása érdekében. Mint
az atheni lapok most jelentik, e cikket Olga,
Görögország királynéja írta.

4888. sz. **Hirdetmény.** (67-2.2)

Torontálmegye részéről közhírré tétetik, hogy a megyei csendőrök, megyei hajdúk, tisztí legények és hivatali szolgálók számára szükségelt

A) Ruházati anyagok:

1104	meter nyári ruhára való zwilchvászon,
341-97	" zwilchvászon belésre,
1428 64 1/2	" belés vászon,
138-30	" kemény vászon,
7766 68	" vastag zsinór,
3100	darab gombhurok,
126	" rövid mentekötő,
26	" sapka-rózsza,
36	" napellenző,
36	" allszi,
4 1/8	" belésbőr,
504	" fehér nagyobb báránybőr,
20	" finom fekete ukrájni prém,
106	" közönséges fekete ukrájni prém,
129 3/12	tuczat olajbogyodott rézgomb,
68 9/12	" nagy gömbölyü "
163 2/12	" rózsza formájú " és
282	" kis gömbölyü "

B) Ruházati elkészítés.

126	darab mente,
128	" huszárka,
56	" atilla,
156	" blouse,
368	" magyar nadrág,
184	" mellény,
184	" nyári blouse,
184	" pantallón és
36	" sapka — szállítása illetőleg elkészítésének átengedése tekintetéből f. é. april 19-én , reggeli 9 órakor Nagy-Becskereken a megyei székház nagytermében a nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre vállalkozni kívánók követezők közlése mellett hivatalnak meg:

1-ször. Az A) alatt felsorolt tárgyakra árlejtőzők 250 ft., a B) alatt felsorolt ruhaneműek készítésre árlejtőzők 290 ft-nyi bánatpénzt tartoznak letenni.
2-ször. Hogy az elősorolt ruházati anyagok és ruhadarabok készítésére nézve az árlejtés külön-külön fog megtartatni, s az egyes rovatoknak az utóbb elerendő legcsekélyebb árai összevéve az összes rovatokban elősorolt ruhananyagok és ruhakészítési árak összege fog újabb árlejtési árul szolgálni, magától értetvén, hogy a mennyiben az összes ruhananyag és ruházati darabok készítésének ily módon való árlejtés alabocsátásával az összes rovatokra nézve csekélyebb ár értenék el, mint az egyes rovatokra tett ajánlati összegekkel tekintve, ez esetben az egyes vállalkozónak az egyes rovatokban foglalt cikkek előállítására tett ajánlataikból származó joguk s kötelességük önként elenyésznek.
3-ször. Az árlejtésre kitűzött napot megelőzőleg 1880. évi **april 18-án**, déli 12 óráig lepecsételt, 50 krros bélyeggel és az ajánlati összeg 10% kamatának megfelelő bánatpénzzel ellátott ajánlatok az alispáni hivatalhoz nyújtandók be. Ezen ajánlatok az egyes szállítmány csoportokra külön teendő, és azon világos nyilatkozatot kell magukban foglalniok, hogy ajánlkozók a szállítási feltételeket ismeri, és azoknak magát aláveti. — Az írásbeli ajánlatok a szóbeli árlejtés befejezésével fognak kinyitattatni. Későbbben benyújtott írásbeli vagy szóval tett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.
4-ször. A B) alatt elősorolt ruhadarabok elkészítésére a vállalkozónak Torontálmegye hatósága részéről a következő anyagok adatnak át:

97 35 1/2	méter finomabb kék posztó,
1124 56 1/2	" közönséges kék posztó,
77-52	" vörös posztó,
1104	" nyári ruhára való zwilchvászon,
341-97	" zwilchvászon belésre,
1468 64 1/2	" belés vászon,
138-30	" kemény vászon,
7766 68	" vastag zsinór,
3100	darab gombhurok,
126	" rövid mentekötő,
36	" sapka rózsza,
36	" napellenző,
36	" allszi,
4 1/8	" belés bőr,
504	" fehér nagyobb báránybőr,
20	" finom fekete ukrájni prém,
106	" közönséges fekete ukrájni prém,
129 3/12	tuczat olajbogyodott rézgomb,
68 9/12	" nagy gömölőlyü "
163 2/12	" rózsza formájú " és
282	" kis gömbölyü rézgomb.

C) Kalapok.

A megyei csendőrség számára szükségelt 148 darab magyar nemez kalap beszerzése céljából f. é. **april 19-én**, reggeli 9 órakor Nagy-Becskereken a megyei székház nagytermében nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre 45 ftnyi bánatpénzzel ellátott vállalkozni kívánók azon megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy a feltételek a szokott hivatalos órákban a megyei számvétség irodájában megtekinthetők.
Írásbeli 50 krros bélyeggel és az említett bánatpénzzel ellátott ajánlatok f. é. **april 18-án**, déli 12 óráig nyújtandók be az alispáni hivatalnál, ezen ajánlatok a szóbeli árlejtés befejezésével fognak kinyitattatni.
Utóajánlatok semmi szín alatt el nem fogadtatnak.
Kelt Nagy-Becskereken, 1880. évi april 4-én.

Torontálmegye alispáni hivatala.

4165. sz. 1880. (72-3.1)

Árverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Sinkay János n.-becskereki végrehajtónak, Novakovits Ferencz horvát-neuzinai birtokos végrehajtást szenvedő ellen 2000 ft. tőke s járuléka iránti végrehajtási ügyében, miután az 1880. évi márczius 22. és april 22-ére kitűzött árverés beszűnttetett a horvát-neuzinai 430. szám tjkönyvben 47. sorszám ház, 1 hold 1561 □-ul házhely a rajta levő 1500 ft-ra becsült

lakház, 2 istálló s egy kocszi szín 300 ft. értékben, kerítés, kapu, kut, 120 drb. gyümölcsfa, 800 db. szállítóke 800 ft. becsértékben mint a lakház tartozékaira és ugyan-ezen tjkönyvben 4344/e., 4383/e., 4393/e., 4403., 4597/e., 4604/e., 4633/b., 4756/b., 4827/b. részl.-sz. alatt külsőség s A. 11. s.-sz. alatt 1200 □-ul szálló 4355 ft-ra s így összesen 6305 ft-ra becsült elegendőség esetében a horvát-neuzinai 46. sz. tjkönyvben A. I. 1-57. sor-szám alatt nemesi birtokból végrehajtást szenvedő Novakovits Ferenczet illető természetben már kiosztott, egy tagban lévő 111 hold 488 □-ul álló és 15706 ft-ra becsült ingatlanaira a rajta talált 20 hold öszivetés 300 ft. összesen tehát 16006 ft. becsértékben; ennek elegendőség esetében a velika greadi 128. sz. tjkönyvből A. I. 2. sorszám alatt foglalt a Novakovits családot közösen illető és 33 hold 530 □-ul földből Novakovits Ferencz tulajdonán felvett birtok illetőségére 300 ft. a közbirtokosság által kezelt összes kisebb uri jogokkal együtt 50 ft. becsértékben becsült ingatlanai az 1880. évi **junius 28-ik** napján, délelőtt 9 órakor mint első, és **július 28-ik** napján délelőtt 9 órakor mint második határidőben, horvát-neuzinai községházánál megtartandó nyilvános árverésen követező feltételek alatt eladatni fog, úgy mint:

1-ször. Kikiáltási ár mindenik birtoktest után a fen-nebb kitélt becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitűzött birtok nem fog eladatni.
2-ször. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-ját készpénzben, vagy takarékpénztári könyvben, vagy árfolyam alatt álló állampapírban a kiküldött kezehez letenni.
3-ször. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig: az első harmadrészt az árverés jogörre emelkedésétől számítandó 1 hónap alatt, a második harmadrészt ugyanazon naptól számítandó 3 hónap alatt, a harmadik harmadrészt ugyanazon naptól számítandó 6 hónap alatt, minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. telekkönyvi hatóságnál előre kieszközött utalvány alapján a módosi kir. adó-, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.
A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.
4-ször. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkár ellen biztosítani.
5-ször. Az árverés jogörre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.
6-ször. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.
Az átruházási költségek vevőt terhelik.
7-ször. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekelte felek bármelyikének kérelmére a perdris. 459. §. értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.
Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni, vagy más igényt avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzéttele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasítottatni.
Végül felszólítottanak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén, vagy annak közelében laktak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, ellenkező esetben Zsiros József módosi ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.
Kelt a királyi járásbírósg mint telekkönyvi hatóságnál Módoson, 1880. évi márczius 22-ik napján.

971. sz. k. i. **Pályázat.** (61-3.3)

A leköszönés folytán megürült s az 1876. évi XIV. t. cz. értelmében Heufeld székhelylvel szervezett 90 ft. évi fizetéssel javadalmazott, heufeld-masztorti körszűlésznői állomásnak választás utján leendő betöltésére a határidő f. é. **april 22-én** reggeli 10 órára Heufeld község községházán tüzetik ki.
Felhivatnak mindazon szűlésznők, kik ez állomásra pályázni kívánnak, hogy a fentlitzelt törvényczikk értelmében felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig nálam okvetlenül benyújtsák.
Kelt a zombolyai járási szolgabírósgnál, 1880. évi márczius 24-én.

Belicska Beni, szolgabíró.

780. sz. k. i. 1880. **Pályázat.** (66-3.2)

A perjamosi körorvosi állomás megüresedvén, annak törvényszabta választás utján Perjamos községházánál leendő betöltésére a határidő f. é. **május 12-ik** napjának, d. e. 10 órájára tüzetik ki.
Ezen körorvosi állomással 600 ft. évi fizetés van egybekötve.
Megjegyztetik, hogy a kiténtetett fizetésen kívül minden községben a képviselő testület által megállapított latogatási díjak is járnak.
Miről a pályázni kívánók, kellőleg okmányokkal támogatott kérvényüknek a választást megelőző napig alólírt szolgabíróhoz leendő betérjesztése céljából értesítetnek.
Kelt Perjamoson, 1880. évi april 1-én.

Nikolits Bogdán, szolgabíró.

2438. sz. 1880. **Idézés.** (69-3.1)

Gruics Anna idős és Gruics Anna ifju banat-újfalvi 212. házszám alatti házközösséghez tartozó és már 10 il-

letőleg 18 év óta ösmeretlen helyen távol levő családtagok ezennel megidőztetnek, hogy egy év, hat hét és három nap alatt annál bizonyosabban a családi házba visszatérjenek, mert ellen esetben a család öszzeírasi ivéből kitoróltatván minden igényüket veszítendik.
Pancsován, 1880. évi april 2-án.

Radosavljevics, szolgabíró.

Van szerencsém egy t. cz. közönséggel tudatni, hogy az

Ásvány-vizek és forrás-termények

legnagyobb része már alulírottál megérkeztek, és a legjutányosabb árákért kaphatók, u. m.: **giesshübli** kis és nagy üvegekben, egyenesen Mattony Henrik forrás-tulajdonostól beszerelve; továbbá **karlsbadi sprudel, mühlbrunni és schlossbrunni**, — **karlsbadi só**, — **marienbadi kreutzbrunn**, — **egeri Ferencz- és sóforrás**, — **emsi krönchen**, — **kissingi Rakóczy**, — **gleichenbergi**, — **seltersi**, — **halli és lipiki jod**, — **billini**, — **buziási** — **deutsch-kreutz**, — **korytniczai**, — **suligulli**, — **budai keserü vizek**; a többi savanyu vizek a legközelebbi napokban érkeznek meg.
Ugyanitt kapható egészen **friss olmtüzi turóságj (Quargel)**.

Tisztelettel **Schnitzler L.**

(71-2.1)

Állomást keres.

Egyajegyzői teendőkből tökéletesen jártas jegyzőségéd, ki a magyar ésnémet nyelvet írásban és szóban teljesen bírja, keres alkalmazást. — Szives ajánlatok Temmer Ignác zczime alatt Grabaczra kéretnek. (70-2.1)

Torontálmegyei takaré- és hitelbank

a folyó 1880. év aprilhó 1-től kezdőleg a betételek utáni kamatlábót 5 száztlóra leszállítja, amit a t. cz. betevők ezennel tudomására hoz

(63-3.3) **Az igazgatóság.**

Nagy-becskereki takaré- és előleg-egylet mint részvénytársaság

a folyó 1880. év aprilhó 1-től kezdőleg a betételek utáni kamatlábót 5 száztlóra leszállítja, a mit ezennel a t. cz. betevők tudomására hoz

(62-3.3) **Az igazgatóság.**

MATTONI-féle budai király-keserűforrások

Deák-Ferencz-forrás, Szent-István-forrás, Hunyady-Mátyás-forrás, Gróf-Széchenyi-István-forrás,

a bécsi világkiállításnál 1873-ban érdem-éremmel, a párisi világkiállításnál 1878-ban ezüst-éremmel kiténtetve.

Dr. Hoffmann Károly tanár, Dr. Diescher János és Than Károly tanár, királyi tanácsos urak, nemkülönbön sok más bel- és külföldi orvosi tekintélyek által legjobban ajánlatik.

Tulajdonosok **MATTONI és WILLE,** cs. k. udvari szállítók,

Budapest, Ferencz-Józseftér 3 (Dianafürdő).

Kapható: minden gyógyszerárban és ásványvíz kereskedésben. (58-10.4)

Szegedi gőzmalmi liszt raktár

Nagy-Becskereken, Hunyady (fő) utca, Kupuszarovits M.-féle házban.

Van szerencsénk ezennel tisztelettel tudatni, hogy helyben a Hunyady-utcában **szegedi gőzmalmi liszt-raktárt Beck Károly** ur vezetése alatt nyitottunk, és ajánljuk örléseinket a t. fogyasztók és ismét elárusítóknak a legjutányosabb árák mellett.

N.-Becskerek, 1880. april havában.

Tisztelettel **a szegedi gőzmalom Back Bernát és fiaitól Szegeden.**

(68-3.2)

Felelős szerkesztő: Létmányi Nándor.

Főmunkatárs: Gretes József.

Nyomatott kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.